

Szaktelemény

Előzmény: Bóly város határozata alapján, pályázati úton valósulhatott meg, Bánvölgyi László szobrászművész: „a szülőföldjükről elűzöttek emlékére” c. alkotása.

Helyszín: Bóly, Hősök tere, a Szentháromság szobor közelében kialakított parktükörben.

Az emlékmű mérete: magasság: 305cm, szélesség: 400cm. mélység: 90cm

Az emlékmű a terveknek megfelelően magas színvonalú kivitelezéssel készült el. Az emlékmű anyaga, a sötétszürke Néró Impala afrikai gránit és világosszürke Silver Star brazíliai gránit, fényezett felületei, jó látható kontrasztot alkotnak egymással. Az alakok jól kifejezik a tartalmat, a negatív és pozitív formák, a kövek színének kontrasztjával teremt szimbolikus kifejezési rendszert. A fő nézetben a negatív formák az emberek hiányára utalnak: két különböző kő színeivel kifejezve a két népcsoportot, melyek elhagyták otthonukat. A hátsó nézet pozitív formái a jelen időszak kifejezői. Más értelmezésben a főnézet plasztikai megjelenítése a múlt tragikus történéseit idézi, az ívmező karéjosan záruló fő formáival mintegy bezárva ezeket az eseményeket az emlékezés terejébe. Ezzel szemben az ellentétes oldal ebből a nézetből kitáruló ívmező a „jövőre” nyitnak teret: a pozitív plasztikai elemek dominanciája a mai kort idézi, a múlttal való megbékélést, a „kitelepipítettek és a betelepítettek” kései nemzedékeinek békés kiegyezését jelképezik. A kitelepipítettek megjelenítő plasztikai elemek „szerepcseréjével” (a világos és sötét plasztikai elemek helycseréjével) ez az értelmezés megerősítést nyer, egyúttal tisztán, plasztikai nyelvezettel fejezi ki ezeket a bonyolult tartalmi utalásokat

A két ívmezőben lévő emberek, családok lehajtott fejjel, lépő mozdulattal, mozgásban ábrázoltak, a képmezőből kifelé mutató irányban a távozást érzékeltetve - hiszen mindkét család elhagyta a lakhelyét. A lehajtott fej szomorúságra utal, a szomorúság lelki fájdalmat sugall. A kövek formai egysége a közös sorsot, ellentétes színű kontrasztos elrendezése a ki-és betelepítés ellentétét (elmentek- megérkeztek, elköltöztek - beköltöztek) fejezi ki. A két ívmező közepén megtörik, egy stilizált oszlop választja szét és tartja formailag egyben. Az oszlopfőt egy zárókő alkotja, melynek feladata, hogy stabilan összetartsa a mellette lévő köveket. Ezen látható Bóly címere, utalás a településre, mely otthont adott, és gyökereket biztosított, mely a közös múlt meghatározó helyszíne. Az oszlop az emlékművön megjelenített kitelepipítettek és betelepítettek sorsának közös jellemzője: életük újra kezdése, az otthonra találás jelképe. Ez köti össze jelenüket és jövőjüket. Az emlékművön szerepeltetett fénix madár az újjászületésnek, a megújuló életerőnek, a kitartásnak, az új élet újrakezdésének alapszimbóluma, az európai kultúrkörben jól ismert jelkép. Szárnyai felfelé ívelnek, - a reményt kifejezve - melyek összekapcsolják a ki-és betelepültek kövét. Díszes farktollai lefelé követik az oszlop vonalát és a felirat felé irányítják a tekintetet. Az eredeti tervhez képest a madár hosszabb lett, ezzel dekoratívabb megjelenést biztosít. A feliratok mindkét oldalon óarany színnel jelennek meg, ez illik a bronz plasztikához. Az emlékmű tájolása, elhelyezése, minden oldalról a megfelelő látványt biztosítja.

Az emlékmű a szerződésben rögzített tervek, és művészi elvárások szerinti tartalommal és minőségben készült el, és került elhelyezésre.

Szaktekértők voltak: Fritz Mihály, és Kis Jenő Ferenc szobrászművészek

Szeged, 2016. szeptember 28.

Fritz Mihály szobrászművész

Kis Jenő Ferenc szobrászművész